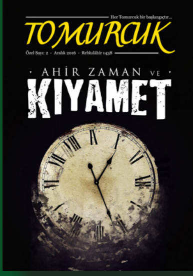
Her Tomurcuk bir başlangıçtır...

TOMURCUK

Özel Sayı: 2 - Aralık 2016 - Rebîulâhir 1438

AHİR ZAMAN VE KIYAMET

Yıl: 2
Özel Sayı: 2
Tarih: Aralık 2016 – Rebiulahir 1438
e-mail: mail@tomurcuk-dergisi.com

Editör:
Hakan Baran
İrtibat No.: 0176/41986471
e-mail: hakan.baran@mgaalen.de

Değerli Okurlarımız

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile... Rabbimize hamd ederiz. Onun Habibi, iki cihan serveri, güllerin sultanı Hz. Muhammed (s.a.v.)'e salat ve selam ederiz. Bizi bu soğuk gecelerin ayazında siz değerli okurlarımızla buluşturan Allah'a şükürler olsun. Mananın ve maddenin, zerrenin ve kürrenin, şarkın ve garbın, soğuğun ve sıcağın yegane sahibi O'dur. Bu kâinatı var eden ve yine bu kâinatı yok edip ebediyet yurdunu yaratacak olan O'dur.

Malumunuz olduğu üzere Ahir Zaman'da yaşamaktayız. Bir Mü'min her daim feraset sahibi olmalıdır. Dünyamızda gelişen bir takım olaylara vakıf olması gerektiği gibi, kıyamete beş kala yaşanacak olaylara dair de bilgi sahibi olmalıdır. Bu sayımız; kıyamet senaryosunu bir özet halinde siz değerli okuyucularımıza sunmayı hedeflemektedir. Mehdi ve Deccal, Yecüc – Mecüc, Hz. İsa'nın yer yüzüne inmesi, kıyametin kopma anı gibi konular bu dergimizde ele alınacaktır. Konunun bir hayli hassas olması bizi sağlam kaynakları kullanmaya sevk etmiştir. Başta Kur'an ve Hadis-i Şerifler olmak üzere Ehl-i Sünnet'in kabul ettiği bir çok kaynak incelenmiştir. Bu zor ama bir okadar da önem arz eden başlıkları sizlere sunmaktan şeref duyuyoruz. Durumun önemine binaen şunu belirtmek isteriz ki elinizde bulunan bu sayı bir kaynak eseri değil de hatırlatma niteliği taşımaktadır. Gölgelerden mahrum olacağımız o gölgesiz günlerde, gölgelerin en müstesnası olan arşın gölgesinde gölgelenmek ümidi ile...

Yüce Mevla'nın rahmet ve bereketi Ümmeti Muhammed'in üzerine olsun, bir dahaki sayıda buluşmak ümidi ile...
Esen kalın sağlıcakla kalın inşaallah.
Tomurcuk Dergi Komisyonu

İçindekiler

Bilginize sunulur...

Bu dergimizde sayfa sayıları yerine aşağıda gördüğünüz kronolojik şema kullanılmıştır. Şemadaki kırmızı nokta an itibari ile okuyor bulunduğunuz konuyu belirtmektedir.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا ٱلْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا ٱلْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا ٱلْوُحُوشُ حُشِرَتْ
﴿٥﴾ وَإِذَا ٱلْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا
ٱلْمَوْءُۥدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَىِّ ذَنۢبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتْ
﴿١٠﴾ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا ٱلْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ٱلْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلْخُنَّسِ ﴿١٥﴾
ٱلْجَوَارِ ٱلْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَٱلَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَٱلصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِى قُوَّةٍ عِندَ ذِى ٱلْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُّطَاعٍ
ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِٱلْأُفُقِ ٱلْمُبِينِ
﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى ٱلْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾
فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن
يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Güneş katlanıp dürüldüğünde,
2. Yıldızlar (kararıp) döküldüğünde,
3. Dağlar (sallanıp) yürütüldüğünde,
4. Gebe develer salıverildiğinde,
5. Vahşî hayvanlar toplanıp bir araya getirildiğinde,
6. Denizler kaynatıldığında,
7. Ruhlar (bedenlerle) birleştirildiğinde,
8, 9. Diri diri toprağa gömülen kıza, hangi günah sebebiyle öldürüldüğü sorulduğunda,
10. (Amellerin yazılı olduğu) defterler açıldığında,
11. Gökyüzü sıyrılıp alındığında,
12, 13. Cehennem tutuşturulduğunda ve cennet yaklaştırıldığında,
14. Kişi neler getirdiğini öğrenmiş olacaktır.
15, 16. Hayır! Akıp giden, bir kaybolup bir etrafı aydınlatan yıldızlara andolsun,
17. Kararmaya yüz tuttuğunda geceye andolsun,
18. Ağarmaya başladığında sabaha andolsun ki,
19, 20. O (Kur'an), şüphesiz değerli, güçlü ve Arş'ın sahibi (Allah'ın) katında itibarlı bir elçinin (Cebrail'in) getirdiği sözdür.
21. O orada sayılan, güvenilen (bir elçi) dir.
22. Arkadaşınız (Muhammed) de mecnun değildir.
23. Andolsun ki, onu (Cebrail'i) apaçık ufukta görmüştür.
24. O, gaybın bilgilerini (sizden) esirgemez.
25. O lânetlenmiş şeytanın sözü de değildir.
26. Hal böyle iken nereye gidiyorsunuz?
27, 28. O, herkes için, sizden doğru yolda gitmek isteyenler için bir öğüttür.
29. Âlemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.

İslam dinine mensup bir mü'min'in dört ana kaynağı mevcuttur. Bunlar sırasıyla Kitap, Sünnet, İcma ve Kıyas'tır. Kur'an dan sonra elbette yararlanacağımız ilk kaynak Efendimiz (s.a.v.)'in Hadis-i Şerifleridir. Kıyamet alametlerine dair Kütüb-i Sitte'den derlediğimiz hadisleri burada sizlere liste halinde sunmakta fayda görüyoruz. Küçük Alametlerin bir çoğunun günümüzde mevcut olduğuna dehşetle şahitlik edeceksiniz.

"Kıyamet Cuma günü kopacaktır." [Buhari]

"İnsanlar camilerle ve camilerin süsüyle övünmedikçe kıyamet kopmaz." [İbni Mace]

"Fitneler artmadıkça, kıyamet kopmaz." [Buhari]

"Yeryüzünde Allah diyen Müslüman kaldıkça kıyamet kopmaz." [Müslim]

"Zamanda yakınlık olmadıkça, bir yıl bir ay gibi, bir ay bir hafta gibi, bir hafta bir gün, bir gün bir saat gibi kısa gelmedikçe kıyamet kopmaz." [Tirmizi]

"İlim kalkmadıkça, depremler, katliamlar çoğalmadıkça kıyamet kopmaz." [Buhari]

"İlim kalkar, cehalet, anarşi ve ölüm çoğalır." [İbni Mace]

"Mal çoğalıp artmadıkça kıyamet kopmaz. Öyle ki, zekât verilecek kimse bulunmaz. Birine zekât teklif edilince, "Benim buna ihtiyacım yok" der." [Buhari]

"İki büyük taife, davaları bir olduğu halde, çarpışmadıkça, kendilerine Allah'ın resulüyüm [peygamberim] diyen yalancılar çıkmadıkça kıyamet kopmaz." [Buhari]

"Müslümanlar Yahudilerle savaşmadıkça, taşlar bile, "Ey Müslüman şu arkamda gizlenen Yahudi'yi öldür" diye haber vermedikçe kıyamet kopmaz." [Buhari]

"Erkekler azalacak, kadınlar çoğalacak." [Buhari]

"Keşke şu kabirdeki ben olsaydım" denmedikçe kıyamet kopmaz." [Müslim]

"Kötüler dünyaya hâkim olmadıkça kıyamet kopmaz." [Tirmizi]

“Kıyamet ancak kötü insanların başına kopar.” [Müslim, İbni Mace]

“İnsanlar temizlikte fazla titiz olacak, vesvese edip dinde haddi aşacaklar.” [Ebu Davud]

“İşler, ehli olmayana verilecek.) [Buhari]

(İzinsiz ticaret yapılmaz.” [Müslim]

“Vahşi hayvanlar, insanlarla konuşmadıkça kıyamet kopmaz.” [Tirmizi]

O GÜN

Zamanların tükenip, saatlerin durduğu;
Göklerin, parça parça, düşüp Arz‘a vurduğu;
Milyonlarca güneşin, kararıp kaybolduğu;
Kıyâmet buyruğunun, indiği gündür O gün...

Semâların yarılıp, kızgın seller döktüğü;
Yıldızların savrulup, gökkubbenin çöktüğü;
Depremlerin, dengeyi temelinden söktüğü;
Dehşetin, Kâinat‘ı sardığı gündür O gün...

Hallaç yünleri gibi, dağların atıldığı;
Denizlerin taşarak, birleşip katıldığı;
Çürüyen her bedenin, baştan yaratıldığı;
Kur‘ân‘da vâdedilen, şüphesiz gündür O gün...

Târifsiz korkuları, yüreklere indiren;
Çocukları, ak saçlı yaşlılara döndüren;
Ve Âdem›le başlayan, imtihana son veren;
En büyük tecellinin, geldiği gündür O gün...

İsrâfil ‚sûr‘ sesiyle, çınlatırken dört yanı;
Uyandırır ; o derin uykudan, her yatanı.
Ne var ki; hiç kimsenin yoktur elden tutanı;
Herkesin, birbirinden kaçtığı gündür O gün...

Bir yanda, düşük yapan, bîçâre hâmileler;
Bir yanda çocuğunu, emzirmeyen anneler...
Öyle korkuludur ki; o mahşerî sahneler;
Hiçbir canın cânanı olmayan gündür O gün...

Cengiz Numanoğlu

Yecüc & Mecüc · Dabbe · Batıdan Doğan Güneş · Sûr‘un Üflenmesi

I

Küçük Alametler

Kıyamet senaryosunu uygun bir şekilde ele alabilmek için konularımızı büyük ve küçük alametler olmak üzere ikiye bölmekte fayda görüyoruz. Bu manada önce küçük alametlere göz atalım.

Kıyametin Küçük Alametleri

1 Efendimiz (s.a.v.)'in Peygamber olarak gönderilmesi
Hz. Muhammed (s.a.v.) Peygamberler halkasının son zinciridir. Bu; dünya hayatının sonuna az bir zaman kalmasına dalalet eder. Bundan 1400 sene evvel Rasulullah (s.a.v.) şehadet parmağı ile başparmağını bitiştirerek şöyle buyurmuşlardır: "Ben size, kıyâmet şu iki parmak kadar yakınlaşmış olduğu bir zamanda peygamber gönderildim." (Müslim)

Milletin liderlerinin o milletin en alçağı olması 2

3 Alkollü içkilerin çoğalması

Emanetin zayi olup ganimet sayılması 4

5 Zekatın ağır bir yük sayılması ve verilmemesi

Mescitlerde yüksek sesle konuşulması 6

7 Şarkıcı kadınların ortaya çıkması

Oyun ve çalgıların çoğalması 8

9 Sonradan gelen neslin, önceden gelen nesle lanet okuması

Din öğreniminin yapılmaması 10

Yecüc & Mecüc

Dabbe

Batıdan Doğan Güneş

Sûr'un Üflenmesi

11	Kişinin karısına itaat edip, anasına asi olması, arkadaşına yaklaşıp babasından uzaklaşması
Kişiye şerrinden korkulduğu için ikram edilmesi.	12
13	Cariyenin efendisini doğurması
İnsanların yüksek bina kurmakta birbirleriyle yarışmaları “Kim oldukları belirsiz deve çobanları yüksek bina kurmakta birbirleriyle yarışacaklar” ibaresi bizzat Rasulullah (s.a.v.) tarafından belirtilmiştir.	14
15	Bid’at ve Fitnelerin ortaya çıkması Fitne kelimesi günümüz müslümanları tarafından maalesef çok hafife alınıyor. Fitneyi sadece geniş çapta değil de ufak çapta da göz önünde bulundurmakta fayda var. Bunu aile içi fitnelerle başlayıp topyekün Alem-i islam’ı çepçevre saran fitnelere kadar genişletebiliriz.
İnsanlar arasında zinanın çoğalması, kadınların kadınlarla erkeklerin erkeklerle teması.	16
17	Müslümanların Yahudilerle savaş yapması Şu hadis çok çarpıcıdır “Öyle ki Yahudiler taşların ve ağaçların arkasına saklanacak ama ağaç ve taş dile gelerek ‘Ya Müslim! Ey Allah (c.c.) kulu! Gel, bak benim arkamda Yahudi var, buraya gizlendi, benim arkamda, gel onu cezalandır. diyecek. Sadece ‘gargat’ ağacı bunu söylemeyecek çünkü o Yahudi ağacıdır” (Müslim)
Fırat Nehrinin Altın’dan bir dağı açıp meydana çıkarması Görüldüğü gibi Hz. Peygamber (s.a.v.) Fırat Nehri’nin altın hazinesini açığa çıkaracağı bir zamanın geleceğini, bunun da kıyamet alametlerinden biri olduğunu beyan etmiştir.	18
19	Yalancı peygamberlerin ortaya çıkması Bilindiği gibi yalancı peygamberlerden bir kısmı Efendimiz (s.a.v.) zamanında çıkmıştı. Müseylemetü’l Kezzab bunlardan birisidir. Günümüzde hala sahte peygamberlerin mevcudiyetine şahitlik ediyoruz.

II

Büyük Alametler

Büyük alametler dünyanın sonunun artık çok yaklaştığının göstergesidir. Bilhassa Mehdi ve Deccal'in ortaya çıkmasıyla birlikte iyilerin ve kötülerin safı belli olacaktır. Mehdi (a.s.)'ın saflarında yer alan felaha erecek, Deccal'in zümresine katılan kişiler ise hüsranların en büyüğüne uğrayacaklardır. Burada ifade etmeye çalıştığımız satırlar ise daha önceden de belirttiğimiz gibi bir hatırlatma niteliği taşımaktadır. Mehdi (a.s.)'ın ne zaman çıkacağı biz kulların biligisi dışındadır. Bu nedenle her daim Mehdi (a.s.)'ın ordusuna dahil olabilmeyi sağlayan, amelleri işleme çabası içerisinde olmalıyız. Vakit gelip çattığında Deccal'in fitnelerinden korunabilmemiz için emrolunduğumuz gibi dosdoğru olmaya çalışmalıyız. Allah bizi safların en hayırlısına dahil olanlardan eylesin. Amin.

Yecüc & Mecüc

Dabbe

Batıdan Doğan Güneş

Sûr'un Üflenmesi

Kıyametin büyük alametlerinden biri de Mehdi (a.s.)'ın gelmesidir. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.v.) Mehdi (a.s.)'ın geleceğini haber veren bir Hadi-i Şerifte şöyle buyurmuştur:

"Dünya yalnızca bir gün kalsa bile yeryüzünü zulmün kapladığı gibi adaletle dolduracak, ismi benim ismime, babasının ismi benim babamın ismine uyan, benden veya Ehl-i Beytimden birini göndermek için Allah-ü Teala o günü uzatacaktır."

Hadis-i Şerifte de açıkca belirtildiği gibi, Mehdi (a.s.) Rasulullahın soyundan olup, annesinin adı Amine, babasının adı ise Abdullah olacaktır. Kendi adı Muhammed olacaktır. Mehdi (a.s.)'ın ayrıca Mekke'den çıkacağı da bir gerçektir. O'na görev kırk yaşında verilecek ve O; dünyada kan akıtmayacak, ihya etmedik sünnet, kaldırmadık bid'at bırakmayacaktır. Hz. Peygamber (s.a.v.) gibi dinin icaplarını yerine getirecektir. Tıpkı Hz. Zülkarneyn ve Hz. Süleyman gibi dünyaya hükmedecek, haçı kıracak, domuzu öldürecektir. Yeryüzü zulüm ve işkence yerine adaletle dolacaktır. Adaleti tesis edeceği için yer ve gök sakinleri ondan razı oldukları gibi, havadaki kuşlar, ormandaki yırtıcı hayvanlar, denizdeki balıklar bile memnuniyet duyacaklardır.

Rivayetlere göre bu bolluk ve adalet yılları 7, 8 yahut 9 yıl sürecektir. Bu manada şu hususa özellikle dikkat çekmek istiyoruz ki; yalancı Mehdi'lere dikkat edip, onların afaki sözlerine kanmamak her mü'minin görevidir. Halbuki Mehdi (a.s.) sıradan bir insan değildir.

Maalesef zamanımızdaki bazı sapık insanlar kendini Mehdi olarak gösterip, ümmeti fitneye düşürüyorlar. Şu bir gerçekdir ki; Mehdi (a.s.) Peygamberimiz (s.a.v.) gibi yaşayacak ve ahlakı Hz. Peygamberin ahlakı gibi olacaktır. Hz. Ayşe'nin de rivayet ettiği gibi Rasulullah'ın ahlakı Kur'an'dı. Bu demek oluyor ki; Mehdi (a.s.)'ın ahlakı da Kur'an olacaktır.

Bazı insanlar adeta aynı anda yüz kişiyi Mehdi ilan edebiliyorlar. Halbuki Mehdi (a.s.) bir tanedir. Mehdi (a.s.)'ın zuhuru insanların değil Allah (c.c.)'ın işidir. O dilediği zaman mutlak surette yeryüzü Mehdi (a.s.)'la müşerref olacaktır.

DECCAL VE FİTNELERİ

Kıyametin kopmasından evvel bir büyük alamet de Deccal'in çıkmasıdır. Deccal büyük bir fitne olup bir çok insanın dinden çıkmasına sebebiyet verecektir. Bu konuya dair yine bir çok rivayet var olduğundan, biz en sahih kaynaklara başvurmayı tercih ettik. Allah (c.c.); Deccal'a akılları hayrete düşürecek manevi bir kuvvet verecektir. Bu güçle istediği zaman buluttan yağmur yağdırır, istediği zaman da durdurur. Ölüyü diriltir, çöl olan yerlerde de ot bitirir.

Bazı rivayetlere göre Deccal'in ölüp diriltceği kişinin İblis olduğu söylenmektedir. Bütün bunlar, insanoğlu için, hak ve batılı birbirine karıştıran, şaşırtıcı fitne ve imtihan vesileleridir. Ancak şunu belirtmekte fayda var ki; gerçek mü'minler bu hilelere aldanmazlar. Sadece kalplerinde şüphe barındıran kimseler ona uyup hüsrana uğrarlar. Allah'ın (c.c.) koruduğu kimseler hariç insanların bir çoğu ona aldanacaktır.

Deccal hakkında varid olan Hadiş-i Şerifler'den bir kaçı şunlardır:
"Nuh'dan sonra hiç bir peygamber yoktur ki; kavmini Deccal ile korkutmasın. Ben de sizi onunla korkuturum." (Tirmizi)

"Deccal çıktığı vakit, berabernde su ve ateş vardır. Ancak halkın ateş olarak gördüğü tatlı sudur; halkın su olarak gördüğü ise yakıcı bir ateştir. Sizden kim o güne ererse halkın ateş olarak gördüğüne düşmeyi kabul etsin. Çünkü o tatlı soğuk sudur." (Buhari, Müslim, Ebu Davud)

Deccal'ın iki gözünün arasnda kafir yazılı olup, iki gözünden biri kör olacak. Okuma yazmayı bilen de bilmeyen de bunu okur. Deccal Medine ve Mekke haricinde her beldeye ayak basacaktır. Bu varlığın fitneleriden korunmanın yollarından biri; cuma günleri cuma namazına kadar olan süre zarfında Kehf Suresi'nin ilk on ayetini okumaktır. Bir sonrakı sayfada bu ayetleri bulabilirsiniz.

Çıkacak olan öncü/küçük deccallar sayıca otuzu bulacak, hepsi de Allah ve Rasülü hakkında iftiralar düzerek küfre düşecektir. Deccal'in fitneleri Hz. İsa'nın, onu öldürmesi ile son bulacaktır (etraflı bilgi için Hz. İsa'nın inmesi bölümüne bakınız).

Kıyametin büyük alametlerinde bir diğeri de Hz. İsa (a.s.)'ın Dımeşk'in doğu tarafındaki beyaz minareye inmesidir. Hz. İsa iki kat elbise içinde ellerini iki meleğin kanatları üzerine koymuş vaziyette, sabah namazı vaktinde iner.
Cemaat onun namaz kıldırması için imam olmaya davet eder, fakat o kabul etmeyerek ve imamınız sizdendir diyerek, Mehdi (a.s.)'ı işaret eder.

Mehdi (a.s.) imam olup Hz. İsa (a.s.)'a ve müslümanlara namaz kıldıracaktır. Deccal'ı Lut kapısında öldürecek olan İsa (a.s.)'ın geleceğini beyan eden ayetler ve gökten ineceğini ifade eden Hadisler şöyledir:

„Şüphesiz ki o (İsa), kıyametin (ne zaman kopacağının) bilgisidir. Ondan hiç şüphe etmeyin ve bana uyun; çünkü bu, dosdoğru yoldur.“ (Zuhruf Suresi- 61)

“Benliğime hakim olan zata yemin ederim ki, Meryem'in oğlunun adaletli bir hakem olarak size inmesi pek yakındır. O, Haç'ı kıracak (haça tapınmayı kaldıracak), domuzu öldürecek (domuz eti yemenin haram olduğunu bildirecek), cizyeyi kaldıracak; mal çoğalacak ki, kimse onu kabul etmeyecektir.“ (Sünen-i Tirmizi, 4/93)

Rivayete göre, İsa (a.s.), son zamanda yeryüzüne iner. Müminlerden kendisine iman etmeyen kalmaz. Hatta yeryüzünde tek din İslam dini olur. Onun zamanında Allah (c.c.) Deccali helak eder. Hatta ve hatta kurtlar koyunlarla otlarlar.

Yukarda belirtildiği gibi Lut'un doğu kapısında, Hz. İsa Deccal'e darbesini indirir. Böylece Hz. İsa Deccal'i öldürür ve Allah yahudileri hezimete uğratır. Allah'ın yarattığı taş, ağaç, duvar ve yeryüzünde hareket eden her türlü canlı yahudileri saklamaz ve Allah tarafından dile gelirler. Birtek Gargat ağacı hariç. Bu ağaç 1 veya 3 metreyi bulan ve patlıcangillerden olan bir bitkidir. O onların ağaçlarındandır ve konuşmaz. Bunun dışındakiler Hz. İsa'ya: “Bu bir yahudidir gel ve onu öldür derler.”

Hz. İsa yeryüzüne bir peygamber olarak değil, Allah'ın görevlendirdiği bir kul olarak inecektir. Çünkü Hz. Muhammed (s.a.v.) Peygamberler zincirinin son halkasıdır. Tıpkı Ahzap Surresinde buyrulduğu

gibi: "...ve peygamberlerin sonuncusudur."

"Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Resûlü ve nebîlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir." (Ahzap Suresi – 40)

Yukarda anlatılan olayları özetleyebilmek için İmam-ı Müslim'in rivayet etmiş olduğu bir hadis-i şerifi naklederek konuyu noktalayalım.

"...Sonra o (deccal) yetişkin gençlik dolu birini çağırır, onu vurup iki parça halinde keser de parçaları bir ok atımı mesafesi kadar birbirinden ayırır. Sonra Deccal, parçaladığı genci çağırır, o da hemen yüzü parıldayarak ve gülerek yönelir, gelir. Deccal bu işle meşgul bulunduğu sırada, Allah birdenbire Meryemoğlu İsa'yı gönderir. O da Dımeşk'in doğu tarafındaki beyaz minareye, her boya ile boyanmış iki parça elbise içinde ve ellerini iki meleğin kanatları üzerine koymuş vaziyette iner.

Başını aşağıya eğince su damlatır. Yukarıya kaldırdığı vakit de ondan iri inci tanesi gibi duru ve güzel bir su iner. Artık hiçbir kafir için onun nefesinin rüzgarını diri olduğu halde bulması mümkün olmaz. Onun nefesi de gözün göreceği yere kadar ulaşır. Müteakiben İsa, Deccal'ı arar ve sonunda onu Beytü'l-Makdis'e yakın bir yer olan Babu'l-Lud denilen yerde yetişerek öldürür. Sonra İsa'ya, Allah'ın Deccal'ın şerrinden korumuş olduğu bir kavim gelir. İsa onların yüzlerine eliyle dokunup mesh eder ve onlara cennetteki derecelerini söyler..." (Müslim)

İsa (a.s.) yeryüzünde kırk gün kalır. Sonra vefat eder. Müslümanlar İsa (a.s.)'ın cenaze namazını kıldıktan sonra onu defnederler.

Hz. İsa'nın Deccal'i öldüreceği Lut Kapısı

Ye'cüc ve Me'cüc

Kıyametin kopmasına yakın Ye'cüc ve Me'cüc çıkacaktır. Allah (c.c.) Ye'cüc ve Me'cüc'den bahseden ayet-i kerimelerde şöyle buyrulmuştur: "Dediler ki: "Ey Zülkarneyn! Ye'cüc ve Me'cüc (adlı kavimler) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar. Onlarla bizim aramıza bir engel yapman karşılığında sana bir vergi verelim mi?" (Kehf Suresi – 94)

Rivayete göre Ye'cüc ve Me'cüc nuhun oğlu Yasef'in evladındandır. Malum olduğu üzere insanlık tufandan sonra Ham, Sam ve Yafes'in soyundan devam etmiştir. Başka bir ayet-i kerimede Allah (c.c.) Ye'cüc ve Me'cüc hakkında şöyle buyurmuştur: "Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc'ün önü açıldığı zaman her tepeden akın ederler. Gerçek vaad (kıyametin kopması) yaklaşır, bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri açılıp donakalmıştır. "Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gafildik. Hatta biz zalim kimselermişiz" derler." (Enbiya Suresi – 96/97)

Bir başka hadis-i şerifte şöyle buyrulmaktadır: „…Sonra Meryemoğlu İsa'ya, Allah'ın Deccal'in şerrinden korumuş olduğu bir kavim gelir. İsa, onların yüzlerine dokunup elleriyle mesh eder ve onlara cennetteki yerlerini söyler. Onlar bu hal üzere bulundukları sırada birdenbire Allah İsa'ya: „Ben şimdi bana ait olan bir takım kulları çıkardım ki, hiçbir kimsenin onlarla harb etmeye kuvveti yoktur. Binaenalyh sen etrafında bulunan kullarımı Tur'da iyice muhafaza et. Orasını kendileri için muhkem bir sığınak yap" diye vahyeder ve Allah, Ye'cüc ve Me'cüc'ü gönderir. Onlar her bir tepeden süratle yürür geçerler. Onların ilk kafileleri Taberiyye Gölü'ne uğrarlar da onda bulunan suyun hepsini içerler. Ye'cüc ve Me'cüc kalabalığının sonu oraya uğrar da: "Yemin olsun, bir defasında burada bir su vardı" derler. Allah'ın peygamberi İsa ile onun yardımcıları çepeçevre sarılırlar." (Müslim)

Konuyu kapatırken şunları özetliyebiliriz:

- Hadislerde bildirildiğine göre, "Hz. Adem'in soyundan gelmektedirler."
- Peygamberimiz (sav) "Birer, ikişer karış boyundadırlar, en uzunları üçer karıştır..." hadisiyle onların kısa boylu olduklarına işaret etmiştir. "Bir iki karış boylu" ifadesi kısa boylu anlamına gelen bir teşbih olarak kullanılır.
- Küçük gözlü, geniş yüzlü, kumral

saçlı bir kavimdir: “Siz devamlı düşmanla savaşacaksınız; hatta yüzleri geniş, gözleri küçük, saçları kumral Yecüc ve Mecüc ile de savaş yapacaksınız...”

- Hadislerde bildirildiğine gibi, “Fesat çıkaran bir topluluktur.”

- 22 kabileden oluşan bir topluluktur: “Yecüc ve Mecüc yirmi iki kabileden ibarettir.”

Doğuda, Batıda ve Arap Yarım Adası’nda Yer Çökmesi

Dünyanın üç yerinde üç yerin batması ya da çökmesi olayı da kıyamet alametlerindendir. Bu üç batışın vuku bulacağı yerlerden biri batıda, biri doğuda, birisi de Arap Yarımadası’nda olacaktır.

Nitekim Hz. Peygamber (s.a.v.) hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur:
“Siz daha önce on alamet müşahade etmedikçe kıyamet kopmaz. Duhan (duman), Deccal, Dabbetü’l-Arz, güneşin batıdan doğması, İsa’nın nüzulü, Ye’cüc ve Me’cüc’ün çıkması, biri batıda biri de doğuda biri ise Arap Yarımadası’nda olmak üzere üç tane yer çökmesi, bu alametlerin sonuncusu ise Yemen’den çıkıp da insanlarımahşer yerleinde doğruönüne katarak süren bir ateştir.” (Müslim)

Dumanın Çıkması

Alah (c.c.) ayet-i kerimede şöyle buyurmuştur:
“Gökten bir duman çıkacağı günü gözetle!” (Duhan Suresi – 10)

Hz. Peygamber (s.a.v.) hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur:
“Duhânın (dumanın) tesiri mü’mine nezle gibi gelir, kafire ise çok şiddetlidir.” (Ebu Davud)

Kâ’be’nin Yıkılması

Hz. Peygamber (s.a.v.) hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur:

“Habeşli biri Kâ’be’yi tahrip edecektir. Onu şu anda siyah elleri ile Kâ’be’nin taşlarını bir bir söker halde görüyorum.” (Buhari, Müslim)

Dabbetü'l Arz'ın Kayadan Çıkması

Kıyametin büyük alametlerinden birisi de Dabbetü'l – Arz denilen bir hayvanın çıkmasıdır. Rivayete göre, Dabbetü'l – Arz denilen bu hayvan, Salih peygamberin devesinin yavrusudur. Annesini kestikleri zaman kendisinin ve annesinin çıktığı kaya yarılmış ve bu kayanın içine girmiştir. Ahir zamanda bu kayadan çıkacaktır. Bu hayvan o kadar süratli yürüyecek ki, kovaladığını mutlaka yakalayacaktır.

Mü'min'in alnına 'Mümin' diye yazacak ve o kimsenin yüzü parlayacaktır. Kafir olanın anlına da 'Kâfir' diye yazacak ve onun da yüzü simsiyah olup kararacaktır.

Allah (c.c.) Dabbetü'l – Arz hakkında şöyle buyurmuştur:
"(Kıyametin kopacağına dair) o söz başlarına gelince, onlar için yerden kendilerine bir dâbbe (canlı bir yaratık) çıkarırız. O, onlara insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler." (Neml Suresi – 82)

Bazı alimler 'kelam eder' yani 'konuşur' kelimesini nişan olarak damgalamak anlamına geldiğini söylemişlerdir. Yani, insanların alınlarını damgalar.

Bazı alimler şöyle demiştir: "İnsanlar isyanlarına devam etmeleri için aleyhlerine olan tehdit ortaya çıkar. 'İş vukua geldi', yani 'vacip oldu' denilir. İnsanlar vaaz ve nasihati sevmezler ve onlara nasihat tesir etmez. Kendilerine hiçbir nasihat kar etmez oldukları zaman, Allah-u Teala onlar için yerden bir hayvan çıkarır da kendileri için konuşur. Yani, akıl ve konuşma özelliği bulunan bir hayvan çıkarır.

Hz. Peygamber (s.a.v.) hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur: "Dabbetü'l – Arz, beraberinde Süleyman peygamberin mührü ile Musa peygamberin Âsa'sı olduğu halde çıkar. Asa ile mü'minin yüzünü parlatır. Mühürle de kafirin burnunu damgalar. Hatta bir sofra halkı yemek yemek için toplanırlar da onların her biri mü'min olana: 'Ey Mü'min!' Bir diğeri de kafir'e: 'Ey Kafir!' diye hitap eder." (Tirmizi, İbn Mace)
Bir başka Hadis-i Şerifte de şöyle buyrulmuştur: "Dabbe'nin üç çıkışı vardır. Birincisinde bazı şehirlerde çıkar, sonra gizlenir. Diğerinde de emirler kan dökerken bazı şehirlerde çıkar, yine gizlenir. Sonra da insanlar mescitlerin en şereflisi, en büyüğü ve faziletlisinin yanında iken

yer kendilerini fırlatmaya başlar. Derken halk kaçışır, mü'minlerden bir taife kalır. 'Bizi Allah'tan başka hiç kimse kurtaramaz' derler. Dabbe de onların üzerine çıkar, yüzlerini iri inciden yıldız gibi cilalandırır. Sonra hareket eder. Artık ne takip eden yetişebilir ne de kaçan kurtulabilir. Bir adama varır namaz kılıyordu. 'Vallahi sen namaz ehli değilsin' der ve yakalar. Mü'minin yüzünü ağartır, kafirin burnunu kırar"

Sahabeler: "Ey Allah'ın Resulü! O zaman insanlar ne halde olur?" diye sorduklarında Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu: "O zaman insanlar, mallarda ortak, şehirlerde barış (yahut sohbet) halinde ve seferle de arkadaşlar gibi olurlar." (Ebu Davud)

Bazı alimler, Dabbetü'l – Arz'ın çıkışı emri bilmaruf ve nehyi anilmünker'in – yani iyiliği emredip kötülükte sakındırmanın- terk olduğu vakittir, demişlerdir. Doğrusunu, Allah (c.c.) bilir.

ZAMAN VE MEKAN

Zannımca bir muamma uzak yakın kavramı
Zorluk yoksa hayatta nedir ömrün anlamı?
Birbirini kovalar inişler ve çıkışlar
Tüm menziller O'ndadır Hakk'a varır kaçışlar
Limanlardan kalkarken ebediyet gemisi
Rıhtımlara yaklaşır o geminin yenisi
Bir nizamî dönüşüm tüm zıtlara hükmeder,
Her gecede bir kandil hayalime nakşeder,
Haykırır hür yıldızlar gün doğmamışken henüz,
Seher vakti ne zaman? Olmayacak mı gündüz?
Döner durur bu devran yine döner durmadan,
Sessiz sakin biçimde zamanları yormadan
Bu kocaman kütlede hem aciz hem naçarım,
Ben Rabbim'e muhtacım O'ndan O'na kaçarım,
Yağmurlar ve rüzgarlar bir kudrete işaret,
Kopan cümle kasırga tek emirden ibaret
Peteklere yerleşen kovuk dahi muntazam
Hiç olur mu tesadüf, bunca ahenk intizam?
Andırır tüm hayatlar güzlerdeki yaprağa
Ve bekliyor tabutlar inmek için toprağa!

Mef-ûn
M.Furkan Uzun

Güneşin Batıdan Doğması

Güneşin batıdan doğması ile tevbe kapısı kapanır. Ne bir tevbe edenin tevbesi kabul olunur ve ne de iman eden kafirin imanı kabul olunur. Allah (c.c.) güneşin batıdan doğması hakkında ayet-i kerimede şöyle buyurmuştur:

"(Ey Muhammed!) Onlar (iman etmek için) ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini ya da Rabbinin bazı alametlerinin gelmesini mi gözlüyorlar? Rabbinin alametlerinden bazısı geldiği gün, daha önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış olan bir kimseye (o günkü) imanı fayda vermez. De ki: "Siz bekleyin. Şüphesiz biz de bekliyoruz." (En'am Suresi – 158)

Müfessirlerin çoğunluğu bundan murad, güneşin batıdan doğması olduğuna ittifak etmiştirler.

Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki: "Güneş, battığı yerden doğmadıkça kıyamet kopmaz. Batıdan doğunca, insanlar görür ve hepsi de iman eder. Ancak, daha önce inanmamış veya imanın sevkiyle hayır kazanmamış olan hiç kimseye bu iman fayda sağlamaz." (Buhari, Müslim, Ebu Davud)

Ebu Zerr (r.a.) şöyle anlatmıştır: "Güneş battığı sırada Mescid'e grimiştim. Resulullah (s.a.v.) bana: 'Ey Ebu Zerr! Şu (güneş batınca) nereye gidiyor, biliyor musun?' Buyurdular. 'Allah ve Resulü daha iyi bilir!' dedim. Buyurdu ki,

"O, Rabbinden secde etmek için izin istemeye gider. Ona izin verilir ve sanki kendisine şöyle denir: 'Git, geldiğin yerden tekrar doğ.' O da battığı yerden doğar." (Tirmizi)

İnsanlar baktıkları zaman ışıksız olarak güneşin batıdan doğduğunu görecektir. O andan itibaren tevbe kapısı da kapanacaktır. O anda insanlar büyük bir paniğe kapılacak ve korkudan ne yaptıklarını bilemeyecek duruma geleceklerdir.

O gün iyi kimselerin ağlamaları kendilerine fayda verecektir. Kötü kimselerin ağlamaları ise kendilerine asla yarar sağlamayacaktır. Kafirlerin o anda iman etmiş olmaları kabul görmeyecektir. Bu; tıpkı Firavun'un son anda Allah'a secde edip tevbe dilemesine benzer. Zira

malum olduğu üzere bu tevbe de kabul görmemiştir.
Rivayete göre, güneşin batıdan doğmasından sonra insanlar yeryüzünde yüz yirmi yıl daha kalacaktır. Doğrusunu Allah (c.c.) bilir.

Rivayete göre Yemen tarafından öyle bir ateş çıkar ki, insanları önüne katıp sürer. Son on alameti ihtiva eden bir hadis-i şerif şöyledir:

Huzeyfe b. Esid (r.a.) şöyle anlatmıştır: "Biz, kıyamet hakkında müzakere ederken, Hz. Peygamber (s.a.v.) ansızın çıkageldi ve şöyle buyurdu: 'Neyi müzakere ediyorsunuz?' Sahabeler: 'Kıyameti müzakere ediyoruz.' Dediler. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu:
"Siz daha önce on alamet müşahade etmedikçe kıyamet kopmaz. Duhan (duman), Deccal, Dabbetü'l-Arz, güneşin batıdan doğması, İsa'nın nüzulü, Ye'cüc ve Me'cüc'ün çıkması, biri batıda biri de doğuda biri ise Arap Yarımadası'nda olmak üzere üç tane yer çökmesi, bu alametlerin sonuncusu ise Yemen'den çıkıp da insanlarımahşer yerleinde doğruönüne katarak süren bir ateştir." (Müslim)

"Kıyamet, 'Allah Allah' diyen bir kimsenin üzerine kopmayacaktır." (Müslim, Tirmizi)

III

Kıyametin Kopması

“Sûr’a üflendiği gün Allah’ın diledikleri müstesna olmak üzere, göklerde ve yerde bulunan tüm canlılar dehşete kapılır.” (Neml Suresi – 87)

Başka bir ayet-i kerimede şöyle buyrulmuştur: “Sûr’a üfürüldüğü gün zor bir gündür. O gün (özellikle) inkarcılar için hiç kolay değildir.” (Müddessir Suresi – 8-10)

Allah (c.c.)'ın emri ile birinci seferinde İsrafil (a.s.) Sur'a üflediği zaman, gerek göklerde barınan gerekse yeryüzünde yaşayan tüm canlılar korkuya düşer, paniğe kapılırlar. Bu konuda Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Sûr'a üflendiği gün Allah'ın diledikleri müstesna olmak üzere, göklerde ve yerde bulunan tüm canlılar dehşete kapılır." (Neml Suresi – 87)

Bu arada yeryüzü zelzeleye tutulur, tüm emzikli anneler bebeklerini unutuverir ve bütün hamileler doğum yaparlar. İnsanları sarhoş görürsün. Oysa onlar sarhoş değildir, fakat Allah'ın azabı ağırdır. Yine o gün çocuklar ihtiyarlayıverir ve şeytanlar da kaçacak delik arar. Nitekim Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

"Ey insanlar, kıyamet sarsıntısı çok büyük bir olaydır. Onu gördüğünüz gün, her emzikli kadın çocuğunu unutur ve tüm hamileler doğuruverir. İnsanları sarhoş görürsün. Oysa onlar sarhoş değildir, fakat Allah'ın azabı ağırdır."
(Hac Suresi – 1-2)

„Sûra üfürülür. Bir de bakarsın, kabirlerden çıkmış, Rablerine doğru akın akın gitmektedirler."

Yasin Suresi - 51

„O gün biz onları bırakırız, dalga dalga birbirlerine karışırlar. Sonra sûra üfürülür de onları toptan bir araya getiririz."

Kehf Suresi - 99

SÛR'UN İKİNCİ ÜFLENMESİ

Allah'ın dilediği kadar bir süre boyunca canlılar böylece beklerler. Arkasından Allah'ın emri uyarınca, İsrafil ikinci kez Sur'a üfler de Allah'ın diledikleri dışında kalan, gerek yeryüzündeki ve gerek gökteki tüm canlılar ölüverir. Nitekim Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Sur'a üflendiği zaman, göklerde ve yerde olanlar düşüp ölürler. Sadece Allah'ın diledikleri sağ kalır." (Zümer Suresi – 68)

Burada ölümden müstesna tutulanlar şehitlerin ruhlarıdır. Başka bir açıklamaya göre de Cebrail, Mikail, İsrafil ve Azrail'dir. Bunun üzerine Allah (c.c.), durumu çok iyi bildiği halde ölüm meleğine; "Mahlukâtımdan canlı kalan kim var?" diye sorar, ölüm meleği O'na şu cevabı verir: "Ya Rabbi, sen ölümsüz canlısın. Senin dışında Cebrail, Mikail, İsrafil, Arş'ı taşıyan melekler ve bir de ben kaldık." Bunun üzerine Allah (c.c.), ölüm meleğine geride kalan canlıların da ruhlarını almasını emreder.

Kelbi ve Mukatıl b. Süleyman'ın rivayetleri bu şekildedir. Fakat Muhammed b. Ka'b'ın bir başkası vasıtası ile Ebu Hureyre'ye (r.a.) dayandırdığı bir rivayet şöyledir:

"Allah (c.c.) bunun üzerine 'Cebrail, Mikail, İsrafil ve Arş'ı taşıyan melekler ölsün' buyurur. Arkasından; "Ey ölüm meleği, canlı varlıklarımdan kimler sağ kaldı?" diye sorar, ölüm meleği bu soruyu şöyle cevaplandırır: "Ya Rabbi, sen ölümsüz canlısın. Bir de zavallı kulun ölüm meleği sağ kaldı." Bunun üzerine Allah (c.c.) ölüm meleğine şöyle buyurur: "Ey ölüm meleği, sen benim –her canlı mutlaka ölümü tadacaktır- şeklindeki sözümü duymadın mı? Sen de benim canlı varlıklarımdan birisin. Seni gördüğüm lüzum üzerine yaratmıştım. Şimdi sen de öl."

Bu konudaki başka bir rivayete göre Allah (c.c.) ölüm meleğine kendi canını almasını emreder. Bunun üzerine ölüm meleği, cennet ile cehennem arasında bir yere vararak orada kendi canını alır. Kendi eli ile canını alırken öyle yüksek bir sesle feryat eder ki, o sırada tüm canlı varlıklar sağ olsalar, onun bu yüksek feryadının etkisi ile ölüverirlerdi.

Ölüm meleği bir yüksek feryadı sırasında şöyle seslenir: "Eğer can

vermenin bu kadar zor ve sıkıntılı olduğunu bilseydim, müminlerin ruhlarını alırken son derece şefkatli davranırdım."

O gün yalnız Allah vardır

Böylece ölüm meleği de ölür ve hiç bir canlı varlık kalmamış olur. Bunun üzerine Allah (c.c.) dünyaya şöyle seslenir: "Krallar ve Prensler nerede? Zorbalar ve zorbaların evlatları nerede? Nimetlerini yedikleri halde benden başkasına tapanlar nerede? Bugün mülk kimindir?"
Bu soruya cevap verecek hiçbir canlı varlık bulunmadığı için ulu Allah, kendi sorusunu bizzat kendisi cevaplandırarak; "Bugün mülk, sadece tek ve kahredici Allah'a mahsustur."

Allah tüm canlıları yeşertiverir

Arkasından, Allah'ın emri üzerine, gökyüzünden kırk yıl boyunca erkeklerin bel suyu cinsinden bir yağmur boşalır. Öyle ki, bu yağmurlar her şeyin üzerinde on iki dirsek boyu yüksekliğinde bir birikinti meydana gelir.

Allah bu yağmurların etkisi ile tüm canlı varlıkları çayır çimen yeşertir gibi yeşertiverir. Arkasında canlı varlıklar olgunlaşarak daha önceki gibi olurlar. Bir süre sonra Allah (c.c.): İsrafil ve Arş'ı taşıyan melekler dirilsin." Buyurur.

Sûr'un Üçüncü Üflenmesi

Bunun üzerine Allah'ın emri ile İsrafil ve Arş'ı taşıyan melekler diriliverir. Arkasından İsrafil, Allah'ın emri ile Sur'u eline alıp ağzına götürür. Daha sonra Allah (c.c.): "Cebrail ile Mikail dirilsin." Şeklindeki buyruğu üzerine, Cebrail ve Mikail diriliverir.

Bu arada Allah (c.c.)'ın çağrısı üzerine ruhlar huzuruna getirilir. O da onları Sur'un ağzına yerleştirir. Arkasından O'nun emri ile İsrafil canlıları yeniden diriltmek üzere Sur'a üfler. Bunun üzerine ruhlar, oğul veren kovandan boşanan arılar gibi, Sur'un ağzından çıkarak yer ile gök arasında her tarafa dağılıverir ve genizler yolu ile yeryüzündeki cesetlerine girerler. Daha sonra da cesetleri örten toprak yarılıverir.

Deccal'in şerrinden korunmak için, cuma günleri cuma namazından önce okunması gereken ayetler bunlardır. Umulur ki; bu ayetleri sürekli okuyan kimseler Deccal'in fitnelerinden korunmuş olur.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ٱلْكِتَٰبَ وَلَمْ يَجْعَل لَّهُۥ عِوَجَا ۜ ١
قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ٢ مَّٰكِثِينَ
فِيهِ أَبَدًا ٣ وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا ٤
مَّا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِءَابَآئِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
أَفْوَٰهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ٥ فَلَعَلَّكَ بَٰخِعٌ نَّفْسَكَ
عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا۟ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَسَفًا ٦ إِنَّا
جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
٧ وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ٨ أَمْ حَسِبْتَ
أَنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُوا۟ مِنْ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ٩
إِذْ أَوَى ٱلْفِتْيَةُ إِلَى ٱلْكَهْفِ فَقَالُوا۟ رَبَّنَآ ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً
وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ١٠

Kehf Suresi 1-10

**Ruhlar bedenlerle buluştuktan sonra,
yaratılmış bulunan mahşer meydanına doğru bir yürüyüş başlar. Şimdi hesap zamanıdır. Zerre kadar iyiliğin ve zerre kadar kötülüğün dahi göz ardı edilmediği mizana varılır.
Ve çetin bir hesap başlar...**

فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا

يَرَهُۥ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ

7- Her kim zerre kadar hayır işlemişse onu görecektir.
8- Her kim, zerre kadar şer işlemişse onu görecektir.

Zilzal Suresi 7-8

**Aslında kendimize sormamız gereken sorular şunlardır:
Her son bir başlangıç mıdır?
Yoksa sonlar başlangıçlara nişane midir?**

**Der ki şair:
Madem her şey ayan, sağırlık niye?
Hicret yoksa madem, hazırlık niye?
Ölüm bir bitişse bu varlık niye?
Ölmeden ölmeyi anlamak gerek!**

**Ölmeden ölelim ki, gerçekten öldüğümüzde,
ölüm bir provadan ibaret olsun...**

TOMURCUK
DERGİSİ